

פרוטוקול מס' 15

מישיבת ועדת הכספים
יום ד', י"ב באדר חשל"ד - 6.3.74, שעה 9.00

נכחו:

חברי הוועדה:
י. קרגמן - היו"ד
ש. ארליך
א. אפרח
מ. אונס
י. בדר
מ. ברעם
צ. גרשוני
ב. צ. חלפון
א. מלמד
י. פלומין
ע. פיינרמן
ד. קורן
א. שוסטק
מ. שחל
י. שערי

מוזמנים:
ו. איחן - יו"ר רשות השידור
ש. אלמוג - מנכ"ל רשות השידור
א. מיטל - רשות השידור
ס. בושם - רשות השידור
ש. גרינשפון - משדד האוצר

מזכיר הוועדה: א. קירשנר
היועץ הכלכלי לוועדה: א. מ. פלוג
היועץ המשפטי לוועדה: ג. קיסרון

רשמה: צ. ספרן

סדר היום: אישור אגרת רדיו וטלביזיה לשנת הכספים 1974.

- 245 -

(נתקבל מיום 13.3.74)

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. קרגמן:

אישור אגרת רדיו וטלביזיה לשנת הכספים 1974

מכתב בקשר לכך נשלח אלינו ב-1 בפברואר

1974, שהועבר לכל חברי הוועדה.

נשמע דברי פתיחה מפי פר ולטר איתן.

אני שמח להשתתף בפעם הראשונה בוועדת
הכספים החדשה אחרי הבחירות ואני שמח

י. איתן:

להכיר בה פנים מוכרות וידועות.

אנחנו באים היום לדון באגרת רשות השידור

ולבקש את אישור ועדת הכספים להעלאתה על פי הפירוט שיימסר על ידי מר
מיטל.

פעלנו, והכנסת פעלה, בחודשים האחרונים
על פי ההמלצות של הוועדה זאת, וזכורים לכם הדיונים שהיו בשנה שעברה,
שכתוצאה מהם - ביוזמת הוועדה - הונהגו כמה שינויים: אוחדה אגרת הרדיו
והטלביזיה; אופשר למחזיקים במקלטי רדיו וטלביזיה לשלם את האגרה בשני
שיעורים, בתקווה שהדבר יקל על הציבור הרחב; הוענקה חנינה לאלה שלא
הודיעו על הימצאות מקלטים ברשותם - חנינה אשר נתנה תוצאות משיעור רצון
בהחלט, המאפשרות לנו להעלות את גביית האגרה ב-25% בערך. זאת אומרת,
מספר המתחמקים פתשלום האגרה נעשה הרבה יותר קטן משהיה, ואני חושב
שאנחנו יכולים כיום להשוות פחות או יותר את מצבנו למצב הקיים במדינות
כמו אנגליה, צרפת, שגם בהן קיימת פידה מסויימת של השתמטות. לגבייה של
100% לא מגיעים באף מקום בעולם.

מאז פגישתנו האחרונה קרו כמה וכמה דברים:
היתה מלחמת יום הכיפורים אשר הטילה עלינו מבצעים חדשים לגמרי, מבצעים -
ואני מעז לומר - אשר לדעת הציבור בכללותו עמדה בהם רשות השידור בהצלחה.
כמוכן שהמלחמה וכיסויי האירועות של המלחמה העלו את הוצאותינו בהרבה.
הדבר השני הוא ההתייקרות הכללית שעברה על העולם כולו, על מדינת ישראל
וכמוכן גם על רשות השידור - התייקרות שאת סופה אין לראות עדיין. זאת
אומרת, אנחנו חייבים להביא בחשבון לא רק את ההתייקרות הגדולה שכבר חלה,
אלא אנחנו חייבים להביא בחשבון את ההתייקרות שבוודאי עוד תבוא.

א. מיטל:
אנחנו משתדלים שהתקציב שלנו יהיה מאוזן.
התקציב לשנת הכספים הנוכחית 1973 יהיה
מאוזן, לפי דעתנו, ואם האגרה תעלה, גם התקציב של שנת 1974 יהיה מאוזן.
בפעם האחרונה שהועלתה האגרה נגע הדבר לשנת הכספים 1972, ואז היתה זו
העלאה של כ-14% בשיעור האגרה. התקציב באותה שנה הסתכם ב-70 מליון
לירות בערך.

ג. פת: האם כולו מכוסה על ידי אגרות?

א. מיטל: ברובו הגדול.

ג. פת: מה זה רובו הגדול?

א. מיטל:
בשנת 1972 מתוך 70 מליון 50 מליון באו
מאגרות; כ-10 מליון, ואולי קצת פחות,
באו מפירוטמת בשידור; היתרה באה מתשלומים שאנחנו מקבלים ממשרדי הממשלה
ומהסוכנות עבור שירותים ספציפיים. נוסף לכך משתתפות הממשלה וגם הסוכנות
היהודית בשידורים לבריית-המועצות. ישנה השתתפות קטנה בשידורים בערבית.
הכנסות נוספות שונות, שהסתכמו בכמליון לירות באו ממשרדי שירות ודברים
מסוג זה.

א.ג. פלוג: לפי הדוח שבידי בשלוש השנים האחרונות
60% באו מאגרות.

א. מיטל: התקציב שלנו לשנת 1973, שאושר על ידי
המוסדות השונים ובסופו של דבר על ידי
ועדת הכספים, התמכם בתחילת השנה ב-93 מליון לירות. בשנת 1973 לא נתרבה

א. מיטל:

הגביה על ידי רשות השידור, היות וסברנו שמייד אחרי המלחמה יהיה לנו קשה מאוד לגבות, ביחוד באמצעים תקיפים, ולכן יתרת הגביה נדחתה מראשון בינואר לראשון באפריל.

התקציב הממשי שנשתמש בו בשנת 1973, לפי החישובים לא יהיה 93 מליון לירות, אלא 103 מליון לירות. בשעת המלחמה היו לנו הוצאות מיוחדות כתוצאה מפריסת הכתבים, מהשימוש בלוויין, מהארכת שעות השדר בטלביזיה ובדיוויזיות ומתוספת שעות שידור רבות לחוץ-לארץ. אנחנו מניחים שההוצאות יסתכמו ב-10 מליון לירות נוספות, והתקציב, כאמור, יעמוד על 103 מליון. 10 מליון אלה של התקציב הנוסף אושרו בינתיים במוסדות רשות השידור, המספר הוא עם משרד האוצר, בשלב זה יביא שר האוצר את התקציב הנוסף לאישור הממשלה, ואחרי זה יבוא הדבר לאישור ועדה זו.

פ. ארנס:

האם מדובר על תקציב נוסף לזה שכבר קיבלנו לשנת 1973?

א. מיטל:

10 מליון לירות אלה הכניסה הממשלה במסגרות שלה, אבל זה לא נותן לנו עדיין

את הזכות להשתמש בכספים אלה.

אנחנו מבקשים את ההעלאה הנוכחית מתוך צפייה לשנה הבאה, שנת 1974. אנחנו נמצאים כרגע בשלבים מוקדמים של הכנת התקציב לשנת 1974, ובהנחה שתחול התייקרות כללית של 20% ושיהיה לנו גידול מסויים, אנחנו מגיעים בשנת 1974 לתקציב של 140 מליון לירות. זה התקציב שמוסדות רשות השידור ואחרי וכן הממשלה וועדת הכספים של הכנסת יצטרכו לאשר. אם אני מנסה להשוות את התקציב לשנת 1972 - השנה בה הועלתה האגרה בפעם האחרונה - לתקציב של היום, הרי שיש גידול של כ-100%. לפי דעתנו צריכה האגרה בשני הטובנים - הן בעליית שיעורה והן בהרחבת הגביה שלה - לתת ביטוי של 100% משנת 1972 ועד היום.

כתוצאה ממבצע החנינה - שנקבע בחוק ביוזמתם של חברי הוועדה הזאת וביוזמת הממשלה - אנחנו מניחים שנוכל להגדיל את הגביה בשיעור של 25% בערך. קיבלנו תגובות די טובות, ונדמה לנו שכתוצאה מתגובות אלה נוכל לגבות כספים מאנשים שהודיעו כי ברשותם מקלטים.

נוסף לכך שנת הכספים הזאת היא, מבחינתו של האזרח, בת 15 חודשים. השנה לא התחילה כרגיל ב-1 בינואר, אלא מתחילה ב-1 באפריל, ולכן משלם האזרח את האגרה עבור 15 חודשים. דבר זה נותן עליה נוספת של 25%.

אנחנו מבקשים העלאת שיעור האגרה ב-30%. ההעלאה של 30% משקפת בהחלט את עליית המחירים והשכר שחלה במדינת ישראל, ואולי באופן כללי בצורה פעטה מדי. נדמה לי שבשנתיים אלה - מ-1972 ועד היום - מתייקרו שירותים אחרים בשיעור הרבה יותר ניכר. לאור הצלחתנו לשפר את הגביה, נראה לנו שנוכל לקיים את התקציב, בהנחה ששיעור ההתייקרות לא יעלה על 20%.

ש. ארלין:

מהו אחוז הגביה שאתם מצפים לו?

א. מיטל:

אינני יודע בדיוק, כי איננו יודעים בדיוק מה מספר המקלטים הנמצאים במדינת ישראל. לפי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה נמצאים כ-600,000 מקלטים בלבד. אנחנו צופים שנגיע ל-540,000. דבר נוסף: ההגביה שלנו בסגור העלבי איננה טובה והיא דושה לגביות אחרות של הממשלה וגופים אחרים במגזר זה. אנחנו מתכוונים לפתוח במבצע גביה בשטח זה. לפי הערכתנו רק במגזר הערבי יש כ-40-50 אלף מקלטים. באם אני מביא בחשבון גם מקלטים אלה, אנחנו מגיעים ל-600,000.

הינריך קרגמן:

אני רוצה להבהיר נקודה מסויימת: החלטנו ששנת התקציב של רשות השידור לא תהיה מ-1 בינואר כמו כל השנים, אלא מ-1 באפריל כתקציב המדינה. פירוש הדבר שעבור התקופה מינואר עד אפריל עדיין לא שולמו האגרות. כל אגרות חייב איפוא לרשות השידור תשלום מינואר עד אפריל השנה, ואני מציע שנראה חשבוני זה כחשבוני נפרד שלא חלה עליו כל עליה. מה שמבקשת רשות השידור ביחס להעלאת האגרה צריך לחול מאפריל עד אפריל. בשנה הבאה יהיה כבר הכל כשורה, כי לא יהיו יותר חשבונות חוב של שלושה חודשים.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע שמאפריל עד אפריל נאשר העלאה של 20% ולא של 30% שאגרת הרדיו והטלביזיה תעמוד על סכום של 150 לירות.

ד. קורן:

מדוע צריכה לחול על שירותי הטלביזיה עליית המחירים, הרי לא מדובר כאן בסוכר או באורז?

היו"ר י. קרגמן:

אבל יש התייקרות בסרטים, בשכר עבודה, בתשלום להנדסת הדואר, בחשמל.

אני מציע שבהודעה לאזרח ייאמר שהאגרה אינה עבור 15 חודשים, אלא זו אגרה עבור שנה פלוס חוב של שלושה חודשים מינואר עד אפריל.

בשעתו המלצנו שיגברו עבור אגרת רדיו וטלביזיה גם בשטחים המוחזקים. אלה המחזיקים שם מקלטים צופים לא רק בתוכניות הירדניות אלא גם בתוכניות שלנו. בשעתו היתה לכך התנגדות של הרבטחון, של שר המשפטים וההמלצה שלנו לא בוצעה. יש לברר אם עדיין קיימת התנגדות כזאת. עדיין באחת: בדיון בתקציב נצטרך להמליץ שהמדינה צריכה לכסות שירותים של רשות השידור הניתנים לה, כמו שידורים לחוץ לארץ. דבר נוסף שהמלצנו עליו - העלאת התשלומים עבור פירוטפת ברדיו.

ש. ארליך: התשלומים כבר הועלו.

היו"ר י. קרגמן:

הייתי רוצה לדעת אם הכרחי שהשידור בטלביזיה יימשיך עד 12.00 בלילה. זו לא רק שאלה כספית - אם כי הארכת השידור עולה גם היא - אבל זו גם שאלה הנוגעת למשפחה. שאלה נוספת - אם יש צורך להמשיך בשידורי הרדיו כל הלילה בשני הגלים, גם ב"קול ישראל" וגם בגלי צה"ל. ייתכן שגלי צה"ל יכולים לקבל על עצמם לשדר את החדשות, כך שלא יהיה צורך בהארכת שידורי "קול ישראל" למשך כל הלילה. - דבר שיביא לחסכון.

י. פלומפי:

מבום האגרה המשולבת - דהיינו, שלושה חודשים לפי המתכונת של רבע מ-125 לירות ושנה שלמה, 150 לירות - תסתכם ב-181 לירות. האזרח שיקבל את ההודעה התשלום לא יעשה חשבון זה. בהודעת התשלום הוא רואה שעליו להוציא 181 לירות במקום 125 לירות, ופירוש הדבר עבורו שהאגרה התייקרה ב-50%. אני מסכים לכך שיש צורך באיחוד התאריכים של תקציב רשות השידור ותקציב המדינה, אבל השאלה אם העיתוי לאיחוד התאריכים צריך להיעשות דווקא עכשיו נוכח גל ההתייקרויות.

היו"ר י. קרגמן:

ועדת הכספים התחייבה לכך.

י. פלומפי:

אני מסכים למה שאתה אומר: שלושה חודשים לפי התעריף הישן ותשעה חודשים לפי התעריף החדש. בינואר 1975 אולי נקבע אגרה ל-15 חודש, כי עיתוי ההתייקרות עכשיו הוא לא טוב.

דבר שני: בקובץ התקנות 3131 פורסמו תקנות בדבר אגרות טלביזיה ורדיו המוסיפות קבוצות מסוימות שניתן להן פטור מתשלום אגרות. מקבוצות אלה הושטמו קבוצות כמו משפחות חללי מלחמה. נכי מלחמה, שעד כה היו זכאים לפטור, אינם זכאים לפטור, בעוד שעובדי רשות השידור כן זכאים לפטור. הייתי רוצה להבין מה הסיבה.

ד. קורן:

רשות השידור מחליטה מה שהיא מחליטה ואחר כך היא באה ומבקשת שנאשר לה להעלות את האגרה. כוונתי לשעת השידור הנוספת בטלביזיה. שעה שכל הארץ עומדת על הרגלים בניסיון לחסוך בחשמל, מסדרים בטלביזיה עד 12.00 בלילה, המסדרים פועלים והנורות בדירות דולקות. אני חושב שהטלביזיה צריכה לחסוך שעה זו שהיא מיותרת, פעמיים עייפות על ציבור העובדים. וגורמת לצריכת חלק מיותרת. יש לחסוך שעה זו על כל המליונים שהיא עולה, ויחד עם זאת להוריד גם מסכום האגרה.

ד. קורן:

דבר שני: מכל סכום שיוחלט כאן עליו אדרוש להוריד לירה אחת בגלל תרומת הטלביזיה לעוועוד מוראל הציבור.

האם זה שווה רק לירה?

ש. אלמוג:

זה שווה שינוי יחס. אם מראיין שואל אנשים מה דעתם על ההרפתקה אליה נכנסה הממשלה, הרי נקעה נפשי מזה ואינני יודע מדוע צריך לגדל גידולי פרא כאלה. אמנם לא על זה הדיון היום בוועדת הכספים, אבל אני רוצה להביע את מורת רוחי מהטלביזיה בכך שאציע לירה פחות מכל סכום שעליו יוחלט.

ד. קורן:

אני מתנגד, וקודם כל, שהממשלה תשתתף בתקציב שירות השידור. אם הממשלה לא תשתתף, תהיה גרשות השידור פחות תלויה בממשלה. אם הרשות נותנת שירותים מיוחדים לממשלה לחוץ-לארץ, תשלם הממשלה עבור שירות זה כמו שפירסומאים משלמים עבור פירסומים.

ש. ארליך:

יש לי הרבה הערות על הדיון והטלביזיה. וזאת אעשה כשנדרון בתקציב - אבל אני חייב לציין שמה שנעשה על ידי רשות השידור בימי המלחמה ראוי לשבח, ואל לנו לשכח את הדבר הזה.

אשר לחוב של שלושה חודשים: ועדת

הכספים הקודמת החליטה והתחייבה, ואני אפשר לבטל החלטה. קבענו שבאפריל יגבו בעד 15 חודשים - וקבענו זאת פה אחד - ומכיוון שאני מכבד החלטות, לא אשנה את דעתי.

לענין החנינה: הייתי בין אלה שהיו

בעד החנינה, ואני שמח לשמוע שהחנינה הביאה 90 אלף אזרחים נוספים שהודיעו על מקלטים שברשותם. זהו שיא, ומכאן אנחנו לומדים שהאזרחים אינם כה בלתי ישרים כפי שהמיסל שלנו מייחס להם.

אשר להעלאת האגרה: חלה התייקרות

כללית במדינה. מה לא התייקר? ואם אנחנו רוצים שירות טוב, עלינו לאפשר העלאת שיעור האגרה. אני בעד הקמת ועדת ייעול של רשות השידור ובעד ביקורת של ועדת הכספים על הפעילות, כדי לראות אם יש בזבוז או לא, אבל אם רוצים שירות טוב ולא שירות ירוד חייבים להעלות את האגרה, כי אין דבר שלא תייקר. גם עתונים פרטיים מסחריים שאינם נהנים מקרופה ציבורית לא עומדים במחירים בהם עמדו לפני שנה. "הארץ" ו"מעריב" העלו את מחיר העתון. המשק הפרטי, על פי הכרתי, יעיל ללא כל השוואה עם המשק הציבורי, והעובדה שגם שם יש הכרח להעלות מחירים בגלל ההתייקרות שחלה בעולם כולו. אינני רוצה לעצום את העיניים ולומר: אין התייקרות, ייעלו. ועדת ייעול - בבקשה, אבל צריך להתושב בהתייקרויות.

אינני אומר בכמה אחוזים צריכה להיות

ההעלאת, אבל לדעתי לא צריכה ההתייקרות לחול על בול בטחון, כפי שנקבע גם בחברת החשמל. שם ויתרה הממשלה על אחוז ההתייקרות בבול הבטחון וירדה מ-20% ל-15%. אני מציע שהתייקרות תחול רק על האגרה ולא על בול הבטחון.

הם לא רשאים לעשות זאת.

הינ"ר י. קרגמן:

אני מציע לוועדת הכספים לדבר בענין זה עם האוצר. ברשות השידור זה לא

ש. ארליך:

יפגע.

בכמה אתה מציע להעלות את האגרה?

הינ"ר י. קרגמן:

אני מוכן להצטרף פחות או יותר להצעתך.

ש. ארליך:

ענין הגביה בשטחים: אני חושב - וזאת למדתי מחבר-הכנסת בדר - שוועדה

ג. גרשון צי:

פרלמנטרית צריכה לשמור על כבודה. אם הוועדה לא שומרת על כבודה, גם אחרים אינם שומרים על כבודה. לא ייתכן שלאחר שוועדות הכספים החליטה בענין זה ונתנה את המלצתה, לא שומעים דבר ולא יודעים דבר. אני מבין שהענין לא בוצע, ולא באשמת רשות השידור, כי אנשי רשות השידור היו נדעתנו. אם השר הממונה על הענין או הממשלה בתור כלל חושבים שוועדת

צ. גרשוני :

הכספים לא צודקת, אז יש סדר של חיים פרלמנטריים. ועדה המכבדת את עצמה צריכה לעמוד על המלצתה. יבוא השר, תבוא הממשלה ויטביחו מדוע לא מקבלים את ההמלצה שלנו. חשוב לנו לדעת על העניין אפילו מבחינה כספית. ייתכן שאם היינו יודעים שהסכום שאפשר לגבות מהשטחים הוא רציני, היינו קובעים שאפשר להוריד מהאגרה. בזמנו לא רצתה הממשלה להסדיר את הדבר בגלל עניינים פוליטיים, אבל למה הערבי בארץ צריך לשלם והערבי היושב בשטחים אינו צריך לשלם? אני מייחס לעניין חשיבות רבה, והדבר מפריע לי לאשר את האגרה החדשה.

אני בעד תקציב מאוזן של רשות השידור, אבל אני רוצה לדעת האם אחרי שיעלף את האגרה יהיה התקציב מאוזן או לא? חבר-הכנסת ארליך לא רוצה שהממשלה תשתתף בתקציב רשות השידור כדי שלא תהיה לה השפעה על הרשות, אבל לממשלה אין השפעה על הרשות גם כשהיא נותנת לרשות. מי שאישר את חוק רשות השידור החליט שלא צריך שם חופש, אבל צריך שם אנרכיה. ואני אומר זאת דווקא משום שאחרי המלחמה הייתי זה שנתן שפע שבחים לרשות השידור.

הינ"ר י. קרגמן :

חוק רשות השידור שנתקבל בסוף 1973 לפי המלצת ועדת הכספים אומר שהוועד המנהל יטיל אגרה בעד אחזקת מקלט רדיו ואגרה בעד אחזקת מקלט טלביזיה, שתכלול תשלום בעד אחזקת מקלט רדיו. פירוש הדבר שצריכה להיות אגרה אחת. יחד עם זאת נאמר, שנתקנות ייקבע מועד תשלום האגרות, ובלבד שמועד תשלום את האגרה בשני תשלומים שווים חצי שנתיים. דבר נוסף: מי שיש לו רק רדיו ואין לו טלביזיה, ישלם רק עבור רדיו. בעניין זה אני מציע שתשלום עבור מקלט רדיו יהיה בסכום של 40 לירות גם בטכניזציה, מתוך הנחה שלמי שיש טלביזיה יש גם רדיו ואדם כזה ישלם במשולב את הסכום שהצעת קודם, ומי שיש לו רדיו בלבד ישלם 40 לירות. את התשלום המשולב אפשר יהיה, כאמור, לחלק לשני חלקים.

ג. פת :

מה גרם לכך שהחלטתם להפסיק את השידורים ביום השבת בבוקר, כאשר עשרות אלפי אנשים עדיין מגוייסים ונמצאים מחוץ לבית וכאשר יום השבת הוא היום ליחיד בו יכולות האמהות לנוח שעה שהילדים יושבים ליד הטלביזיה? מה פתאום? האם בגלל זה שאין תקציב? הלא אנחנו יודעים את הטריקים בנושאים האלה.

אני מבקש שוועדת הכספים תחליט לחייב את רשות השידור להמשיך בשידורים ביום השבת לפחות במשך שישה חודשים נוספים.

אנחנו מדברים היום על עשרות אלפי מגוייסים. אנחנו יודעים שידי האמהות מלאות והשעות היחידות בהן הן יכולות לנח הן השעות שהילדים יושבים בשקט ליד הטלביזיה. האם צריך היה להניף את הגרון דווקא על דבר שהיה קצת חיוני?

אני מבקש שחייב את רשות השידור להמשיך בשידורים בשבת בבוקר לפחות עוד שישה חודשים.

איננו יכולים לחייב את רשות השידור.

הינ"ר י. קרגמן :

יש לנו התחייבות מוסרית.

ג. פת :

הוועדה יכולה להסליף אבל לא להחליט.

ג. קיטרון :

נכון שרשות השידור עשתה עבודה יפה במלחמת יום הכיפורים, אבל זה לא מחייב שההילה של אותם חודשים שבהם היתה פעילות טובה תחפה על כל העתיד.

ג. פת :

אשר לכיסוי הוצאות המלחמה: רשות השידור עשתה עבודה יפה? העניין עלה 10 מליון? הכיסוי לאותם 10 מליון צריך לבוא מאותו מקור שיכסה את כל הוצאות מלחמת יום הכיפורים. הציבור לא צריך לשלם עבור הוצאות אלה.

ג. פת:

רשות השידור צריכה להיות טובה כל השנה ולא רק במלחמת יום הכיפורים. האם מה שהיה טוב במלחמת יום הכיפורים מחפה על מה שאינו טוב? רשות השידור לא מוסד טוב. זה מוסד שאינו נותן שירות טוב, זה מוסד שלא שיפר את השירותים שלו במשך שנים. תבדקו מה נעשה במערכת החדשות ב-ני.ני.סי - שם החדשות אורכות לפחות 9-10 דקות, ואילו אצלנו אורכת מהדורת החדשות 2 דקות ולא יותר. הרי האזרח הישראלי איננו יודע מה נעשה מחוץ לגבולות חיפה וקרית-חיים. אין לכם כל רצון לשרת את האזרח בכל מה שקשור לחדשות. ומה אתם נותנים לו בחדשות? סיפורי סבתא, אותם הדברים שקרא בעתון הבוקר. שום דבר חיובי לא נעשה ברשות השידור. אינני יודע כמה מכם מאזינים לחדשות השעה 1.00 בלילה, אבל אני יודע את הסיפור: המוניט עומדת ומחכה למטה, הקריין מסתיר וכל מהדורת החדשות של השעה הזאת לא אורכת יותר מששים ושתיים שניות. בדקתי את הדבר. האם היה איזה שיפור במוצר? לא היה שום שיפור.

ומה אנחנו רואים בטלביזיה? סרטים. 60%-70% מהזמן נותנים סרטים. הייתי רוצה שהילד שלי יתחנך על דברים טובים יותר מאשר "אירונוסייד" ו"קנון". המוצר של רשות השידור לא השתפר לא ברדיו ולא בטלביזיה.

ואשר לגביה: העובדה שהחנינה הביאה 90 אלף אגרות נוספות רק מעידה איזו גביה כושלת היתה. אנחנו נותנים עידוד לנכשלות. אני בטוח שיש עוד 90 אלף שמהם לא גבו. אני יודע שיש עשרות אלפים ששלחו להם אגרת תשלום ולא שילמו.

עושים חיים קלים - מבקשים העלאה מוועדת הכספים, ובוועדת הכספים אוטומטית מוסיפים. הם רוצים העלאה של 30% עושים פשרה ומוסיפים 20% ובזה מסיימים. אנחנו הולכים בשיטה לא טובה. הצרכן הישראלי - וצדק חבר-הכנסת גרונובי - אינו צריך לסבסד את השטחים ולא את השירות לחוץ-לארץ. אני לא מסכים לדעה שאם הממשלה תיתן 10 מליון לירות, תהיה לה השפעה על התוכניות. אין לה השפעה על תוכניות רשות השידור ולאף אחד לא תהיה השפעה על רשות השידור עד שלא ישונה חוק רשות השידור. בעד הסברה לחוץ לארץ תשלם הממשלה, תשלם הסוכנות היהודית.

אינני מבין מדוע ההפרש בין אגרת רדיו במוניט ובין אגרת רדיו בבית. לשם מה? אינני מבין בכלל מדוע צריכה להיות אגרה עבור רדיו במכונית. ואם יש לי בבית 10 טרנזיסטורים, האם אני משלם בעד 10?

היו"ר י. קרגמן: פעם היה כך, אבל ביטלנו את זה.

ג. פת: כאשר האזרח מאזין לרדיו במכונית, הוא לא מאזין לרדיו שבבית. הרי הוא לא יכול להאזין לשני המקלטים בבת אחת.

ש. אלמוג: אבל כאשר הוא מאזין במכונית, מאזינה משפחתו בבית.

ג. פת: אז אולי נקבע את האגרה לפי מספר הנפשות?

עבור אגרת רישוי למכונית אנחנו משלמים 1,200 לירות, בשביל מה להוציא מהאזרח עוד 40 לירות לשנה? אין לזה כל הצדקה.

היו"ר י. קרגמן: תיתן הכל חינם.

ג. פת: אני לא מציע לתת כל שירות חינם, אבל ההמלצה הזאת של אגרה עבור רדיו במכונית זו המצאה ישראלית פנטסטית יחידה במינה.

ג. איתן: זה קיים בכל העולם.

ג. פת: אנחנו מפעילים את רשות השידור על בסיס של קוסט-פלואס, וכל מסגרת הבנויה על קוסט-פלואס היא מסגרת שאינה יכולה להבטיח שיפור המוצר ושיפור השירות. כל פעם שיש העלאה, באים ומבקשים תוספת: אם יש העלאה של 20%, באים ומבקשים

ג. פת:

העלאה; אם יש העלאה של יוקר החיים, מעלים את האגרה ברשות השידור.

אני מציע שלא תהיה בכלל העלאה. אנחנו חייבים לשלם לרשות השידור את החוב המגיע לה עבור החודשים ינואר-אפריל, וברור שיש צורך להפריד בין תשלום זה לבין התשלום עבור אפריל-אפריל. אני מתנגד לתוספת של 20% באגרה. רשות השידור לא הוכיחה את עצמה והיא לא זכאית לכך. אם בשנה הבאה יהיה שיפור - נשקול מחדש. העובדה שאין סובסידיות למצרכי מזון אינה מחייבת העלאת אגרת רשות השידור. אם צריך לקצץ 10 מליון לירות מתקציב של 103 מליון או של 140 מליון, עשו את הטאמזים בפנים.

א. מיטל: יהיו פחות "חדשות".

ג. פת: לא ב"חדשות".

א. מיטל: רק ב"חדשות".

ג. פת: אותו קרייין הקורא את ה"חדשות" במשך שלוש דקות, יכול לקרוא "חדשות" גם במשך תשע דקות.

לא ראינו מאמץ מצד רשות השידור לשפר את השירות, פרט בימי מלחמת יום הכיפורים. לא מגיעה לרשות השידור העלאה אוטומטית של האגרה בכל פעם שהאינדקס קופץ.

מ. ארנס: לא אתייחס לרמת השירות, כי אינני יודע אם זה הפורום.

היו"ר י. קרנמן: לא זה הפורום. ועדת החינוך והתרבות עוסקת בכך.

מ. ארנס: אבל אני חושב שרמת הפעילות קשורה בכיסוי ההוצאות של רשות השידור, והאגרות למינייהן קשורות באי-גבייה. אני בדעה שהשיטה הנהוגה לכיסוי הוצאות רשות השידור - האגרות למינייהן, אי הגבייה, החנינות וכדומה - איננה השיטה הסתאמה לניהול שירות מסלכתי כלשהו. שיטה זו מתאימה אולי לניהול חנות מכולת, אבל לא למדינה, ואין זו הדוגמה היחידה במדינה של אי אכיפת החוק. יש חוק, יש תקנות ואין אכיפה. צריך לשים לזה קץ, כי כל השיטה של כיסוי הוצאות רשות השידור היא פסולה, ואני מתרעם על אנשי רשות השידור הבאים אלינו מתוך כוונה להתמיד בשיטה זו.

דבר נוסף: אני חושב שהוועדה צריכה לפנות לאנשי רשות השידור ולומר להם שהם לא עשו את שיעורי הבית שלהם. לא ייתכן לבוא אלינו עם דרישה לאישור איזו העלאה עם שתי פיסות נייר אלה שהובאו בפנינו. זו לא אינפורמציה שעליה אפשר לבסס החלטות. צריך אינפורמציה, צריך תחזיות, צריך להצביע על אופציות, על אפשרויות שונות ואז נהיה מוכנים להחליט. אנחנו צריכים לראות לפחות תקציב משוער לשנת 1974. אנחנו צריכים לראות את הרכיבים השונים של התקציב, ובמידה שיש הסתמכות על התייקרות, עלינו לראות באלו רכיבים חלה ההתייקרות ובאיזו מידה אפשר ליישם ולחסוך על ידי קיצוצים. אנחנו רוצים לראות כמה עולה מערכת הגבייה הבלתי מוצלחת הזאת; אנחנו רוצים לראות מה תהיה הגבייה לפי התחזית שלכם; כמה מקלטים יהיו; איזה חלק יצליחו לגבות ואיזה חלק של התקציב יכוסה על ידי הגבייה. אנחנו רוצים לשמוע מכם - במיוחד בתנאים הנוכחיים - על אלטרנטיבות ואפשרויות לקיצוצים, לחסכוניות, כי זהו צו השעה בכל נושא שאינו בטחוני. אם תראו לנו מה ניתן לחסוך ומה נצטרך לשלם כתוצאה מהקיצוצים, נוכל להביע דעה.

אני מציע שהיום לא נאשר דבר - לא את השיטה ולא את מה שהוצע פה. כאשר יבואו עם הצעה שלמה, אז נחליט.

א. אפרת: אשר להעלאת התעריף: אני מציע לקבל את ההצעה של העלאה ב-20% מ-1 באפריל, אבל לא הייתי מציע לעשות עכשיו תשלומים וטרואקטיביזם. כלומר, יש לשלם מאפריל ולא מינואר 1974.

א. אפרת:

אני מבין שדנים מספיק בוועדה זו על הטלביזיה. גם בעתונות הביקורת על הטלביזיה היא קשה וקטלנית, ואנשי רשות השידור חייבים להקשיב לציבור לא פחות משהם מקשיבים לנו, אף על פי שבוועדה ניחנת להם הזדמנות לשמוע מספר אנשים שאוזניהם קשובות למה שנעשה בציבור.

השירות שניתן בזמן המלחמה הוכיח שאפשר לעשות עבודה יותר טובה. הסתכנות הכתבים, הליכתם בכל החזיתות אחרי החיילים היו בגדר דבר שפואד. היו כתבות שאפשר היה לערער על חוכנך, אך בדרך כלל עשתה הטלביזיה עבודה גדולה ביותר בזמן המלחמה, והדבר מוכיח שאפשר לתח שירות טוב בכל ימות השנה.

גם אני חושב שמערכת החדשות היא חלשה, דלה, ונכונים דבריו של חבר-הכנסת פח על הזמן הקצר שניתן לשידור החדשות. אם החדשות לא נמשכות יותר משתי דקות ואדם פוחח את הרדיו באיחור של דקה, הוא כבר אחר את הגל העיקרי של החדשות. מבחינה זו השירות אינו טוב. דבר נוסף: מי שפוחח את הרדיו בחדשות 7.00 בבוקר ובחדשות 11.00 בלילה, שומע חזרה על אותם הדברים, לפחות על 70%-80% של הדברים. צריך לשנות משהו.

א. שוסטק:

גם ב-7.00 בבוקר חוזרים על החדשות ששודרו ב-1.00 בלילה.

א. אפרת:

השעה האחרונה של שידורי הטלביזיה מיותרת. אפשר בהחלט לוותר עליה ללא כל הפסד לציבור. החדשות מוגשות בלאו הכי ברדיו ולא זקוקים להן גם בטלביזיה בשעה זו.

כאיש ציבור ששירת בקטעים אחרים אני רוצה להעיר שנימוסיהם של הכתבים והצלמים הם מתחח לכל ביקורת. קשה לשאת את יחסם אל אנשי ציבור. אני עוקב אחר התנהגותם, רואה אותם כשהם באים לאולמות ציבוריים לקבל חדשות.

ש. ארליך:

הם אינם אשמים. אלה שמצלמים אותם מתבטלים בפניהם.

א. אפרת:

צריך לעשות בעניין זה עבודה חינוכית. לא צריך לקבל לעבודה כזו כל מי שבא, ואם ידוע שצלמים וכתבים מחנהגים כך, יש לסלק אותם.

ש. אלמוג:

ואם נרצה לסלק מישהו, האם תעזור לנו בזה?

א. אפרת:

אתם צריכים ועדה משמעת.

ש. אלמוג:

יש לנו.

א. אפרת:

לאחד שהעירותי פעם משהו לכתב, אמד לי פקיד בכיד שלכם: אל תחחיל איתם, אחד יחרימו אותך ולא תהיה בחדשות.

גם אני חושב שמאפריל צריכים להוסיף 20%.

ג. פח:

אם חוסיף, לא ישימו לב לביקורת.

א. אפרת:

לא צריך להעניש, צריך לבדד דברים לגופם.

י. שעדי:

שתי הערות יסודיות: א. חל שיפור. ב. יש הכרח בהעלאה מסויימת. השאלה בכמה להעלות.

בדשות השידור חל שיפור, לא דק ביום הכיפורים. ישנה החקדמות, אך עדיין לא מספקת. יש פחות מדי יצירות ישראליות מקומיות ויותר מדי יבוא. נכון שיבוא זול יותר, אבל אנחנו רוצים לראות דברים משלנו.

יש פחות מדי אחריות. אחת הבעיות היא שלא חמיד מרגיש הכתב, המטפל בנושא, שהוא אחראי לאותו נושא. אמנם הוא לא נבחד על ידי אף אחד, הוא לא אחראי כלפי אף אחד, אבל הוא צריך להרגיש שיש לו אחריות מקצועית ועליו לדעת איך להשתמש בה. יש יותר מדי קלות דעת, יותר מדי ריצה אחד היוצא דופך. בעניינים אלה יהיה מקום לחזור

י. שערי:

ולדון כאשר נטפל בחקציב.

לחבר-הכנסת פח: איך אפשר להחלים מק שחלה החתיקרות, והיא חלה גם בחחום זה מפני שהיא פועל יוצא של ההתיקרות הכללית. עלייה המחירים מחבטאח גם בשכד.

בכמה מחבטאח עליית שכר העבודה בחקציב?

ג. פח:

שכר העבודה מהווה יותר מ-50%.

א. מיטל:

אז זו חוספת של 10%.

ג. פח:

אם רוצים להיות כנים ונאמנים למציאות אי אפשר להגיד: הכל התיקד, אבל כאן לא קרה דבר. השאלה בכמה התיקד. לפני ששמעתי את הצעה היושב-ראש חשבתי על חוספת של 15%, אבל אני מוכן להצטרף להצעה של 20%. מדוע חשבתי על פחות? משום שאני סבור כקודמי שיש מקום לקצו את השידורים בלילה. שעה שידור עולה כ-9 מליון לירות, אם כי שעה שידור בלילה עולה אולי קצת פחות כי זו שעה שולית.

י. שערי:

שכר העבודה בלילה עולה יותר.

א. אפרח:

דווקא עכשיו כשרוצים לקמץ בחשמל יש לקצו את השידורים בלילה. אחת הסיבות להקדמת השעון הייתה שאנשים יקדימו לישון. האדסה שידורי הטלביזיה גורמת לכך שחלק מהציבור, לרבות ילדים, הולכים לישון יותר מאוחר. רשות השידור בוודאי מעוניינת בהאדחה החוכניות כי הדבר מאפשר לה לגוון אותן ומפחית במקצת את הביקורת, אולם בכל זאת אינני רואה הצדקה שהשידור יימשך כל כך מאוחר. אם יקצרו, יהיה בכך איזה שהוא חסכון. גם הנימוק שאין מקום בלילה לשידורים של שתי תחנות - גלי צה"ל ו"קול ישראל" - הוא נכון. מספיקה תחנה אחת, משום שציבור קטן מאזין בשעות אלה. לאור העובדה שאם נקצץ קצת בזמן ונפעיל את הכלל שכל אחד צריך לספוג משהו ולא לקבל את ההתיקרות המלאה חשבתי שחוספת של 15% מספיקה, אבל אם יהיה קונסנסוס על 20% לא אחנגד.

י. שערי:

מי הם כעת אלה המשוחררים מתשלום אגרות? האם שקלחם את בעיית הפנסיונרים? יש מדינות המעניקות הנחה לפנסיונרים, כי הם זקוקים לשידור זה. אבל צריך לשקול את הדבר גם לגבי בעלי אמצעים מוגבלים יותר.

החלטנו להמליץ על כך שבפטור או הנחה לגבי מקרים סוציאליים, נכים, לא רשות

היו"ר י. קרגמן:

השידור צריכה לשאת, אלא הממשלה, גם לפי חוק.

וזה מחבצע.

א. נ. פלוג:

אם יתנו את הפטור, רק הממשלה צריכה לכסות.

היו"ר י. קרגמן:

כמו שנהוג לגבי מכס במכונניות לנכים.

א. שוסטק:

אני מסכים לכך, אבל לעומת זאת אינני מסכים שהממשלה תכסה את ההתיקרות. הרי מאיין בסופו של דבר תיקח הממשלה את הבספים לכסות את ההתיקרות? מן הצדק שהשידור הזה איננו כדאי יותר, חייבים, שאז האזרח אינו משלם אגרה, לכן אין הצדקה שלא הצרכן ישלם. אלא הממשלה גם הממשלה משלמת ממיסי הצרכן.

י. שערי:

אנחנו מערבבים פה שתי פושיות: קיימת הבעיה הכוללת של חקציב רשות השידור, של הגדעונות, ואני מתאד לי שבעוד כחודש-שישה שבועות חיה לנו הזדמנות לדון בבעיה היסודית הכוללת - כיצד להביא את רשות השידור שיהיה מפעל הנושא את עצמו. היום, אני מבין, אנחנו עומדים בפני בעיה ברשות השידור כשם שעמדנו באותה בעיה בעתונות ובכל אוחם מפעלים שדנו בהם בשל החקציב הנוסף. לא מוזיק לבקר את רשות השידור, אבל לדיון שלנו אין זה קשור.

א. שוסטק:

אולי אפשר למצוא דרך שלא תהיינה עכשיו שתי
אגרות, ונחליט על 160 לירות במקום 150.

א. שוסטק:

זה לא יהיה הוגן. אנחנו חייבים לדרוש
השדור עבור שלושה חודשים.

היו"ר י. קרגמן:

לא אכפת לי שיהיו עוד 10 לירות בעד שלושה
חודשים, אבל אל נעזב את שתי האגרות.

א. שוסטק:

10 לירות בעד שלושה חודשים?

היו"ר י. קרגמן:

מדוע לא נאמץ לעצמנו את השיטה הירדנית,
שאת חדשות הלילה בטלביזיה משדרים בשעה

ג. פח:

קבועה? אצלנו אין שעה קבועה לחדשות בלילה. יש הרבה משפחות שכולות
שאינן רואות טלביזיה, אבל רוצות לראות את החדשות ולפתוח את הטלביזיה
רק בזמן החדשות. צריך לשדר את החדשות בשעה קבועה ולא בשעה אחרת כל פעם.

היו"ר י. קרגמן:

מה שהציע חבר-הכנסת שוסטק יכול להתקבל,
וזה אומר שלסכום של 150 לירות יש לצרף עוד

30 לירות עבור שלושה חודשים. פירוש הדבר שהאגרה בשנה זו תעמוד על
סכום של 180 לירות.

תוסיף 10 לירות, לא 30.

א. שוסטק:

ההצעה של חבר-הכנסת שוסטק, שהחלום יהיה
אחד, היא טובה. לפי החשבון שעשה היושב-ראש

א. מיטל:

תהיה האגרה בסכום של 180 לירות - אפשר יהיה לשלם אותה בשני חשלומים -
ובכל אמצעי הסברה והחקירות העומדים לרשותנו נסביר שחלום זה הוא עבור
15 חודש.

ג. פח:

זה לא מתקבל, כי בשנה הבאה כבר לא נדד
מהסכום של 180 לירות. צריך לקבוע ש-30 לירות

הן על חשבון החוב, ו-150 לירות על חשבון השנה הבאה.

היו"ר י. קרגמן:

אני מסכים. באגרה יהיו שתי רובדיקות: 150
לירות עבור האגרה ברובדיקה אחת; 30 לירות

חוב ברובדיקה שניה.

ג. פח:

אני רוצה שנמליץ בענין השידורים בשבת.

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו מרחיבים במקצת את הפריעה. כשנדון
בחקציב אפשר יהיה להמליץ על כמה דברים,

אם כי למעשה ועדת החינוך והתרבות צריכה לדון בזה ולא אנחנו.

ו. איחן:

אנחנו מדברים על אגרה חדשה של 150 לירות
לשנה לרדיו ולטלביזיה. אם אנחנו עושים את

החשבון אנחנו מוצאים שזה עולה למשפחה ליום כ-40 אגרות, שזה סכום שהוא
פחות מהסכום שמשלמים עבור נסיעה באוטובוס לאדם אחד. צריך לשמור על איזון
שהיא פרופורציה וצריך לזכור שיש שירות נחתן המורת סכום זה.

הועלו כאן שאלות אחדות, שהיה בהן דיון ועוד

יהיה בהן דיון במוסדות רשות השידור, בוועד המנהל ובמליאה, והכוונה
לשידור בטלביזיה עד הצות הלילה, לשידורים בשבת בבוקר, לשידורים בשני

הגלים ברדיו במשך כל הלילה. לגבי כל הנושאים האלה נחקבלו עד עכשיו

החלטות עקרוניות, אבל לא נקבעו עדיין מועדים. ייחכן שדעתנו על השידורים

בטלביזיה בשבת בבוקר היא כדעתנו של חבר-הכנסת פח ואחרים, אבל יש לנו

מוסדות - המליאה מורכבת מ-31 חברים - ואי אפשר לכפות עליהם דעה מסויימת.

במלחמה הוספנו כמה וכמה דברים - לא רק את כל

הכתבות המצויינות, שעליהן דובר כאן, אלא גם דחבנו את השירות הן ברדיו

והן בטלביזיה. אף אחד מן הדברים האלה לא אושר בתכנון השנתי, אותו תכנון

שהמליאה אישרה לפני שנה, וקיימת החלטה עקרונית לחזור בהדרגה למתכונת

הרגילה המאושרת של השידורים. לגבי הרדיו בלילה הוחלט עקרונית כי מתאריך

שיקבע על ידי הוועד המנהל נשדר בגל אחד, כפי שהציעו פח: נשאר שאלה אחת

בלבד - אחי יהיה המועד, ועל שאלה זו יהיה דיון בשבוע הבא.

בחקציב הבאם בחשבון שינויים אלה?

י. שעדי:

כן, אבל זה ענין של פרוטות ולא משמעותי,
כי הכל חל על סרטים.

ג. איתן:

אשר לשידורים בשבת בנוקר: גם שידורים אלה
הנהגנו כמעשה חירום עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים. עד צכשיו קיימנו את
השידורים האלה וגם היום אנחנו מקיימים אותם דווקא מתוך התחשבות בשיקול
שהעלה חבר-הכנסת פת, שהיו מאות אלפי סגוייטים. אבל בינתיים ירד מספר
הסגוייטים והוועד המנהל של רשות השידור יצטרך לשקול מחדש את הנסיבות
שיחייבו או המשך השידורים או חזרה לתכנון המאושר. החזרה לתכנון המאושר
לא תמנע מן המליאה לדון בתכנון מחדש על כל השאלה של השידורים בשבת
בנוקר.

חבר-הכנסת קורן דיבר על הנורדת המוראל
והציע להוריד לירה מהסכום שיאושר כמחאה נגד ההשפעה לרעה של השידורים
על מוראל הציבור. בדרך כלל אנחנו מדברים על המוראל של הזולת, אבל אני
יכול לומר שבתוקף תפקידי אני רואה הרבה טלביזיה - ואולי גם דברים שהייתי
מעדיף לא לראות - אבל לא אוכל לטעון שהטלביזיה השפיעה לרעה על המוראל
שלי. הוא מרוסם וגבוה. יש פה עוד דבר יסודי: קיים בארץ מצב מסויים,
מצב רוח מסויים, קיימות בעיות מיוחדות, והטלביזיה אינה יכולה לנתק
את עצמה.

ע. פיינרמן: הטלביזיה תורמת לא מעט ליצירת מצב הרוח.

ג. איתן: זו שאלה מאד מורכבת שהרבה מאד אנשים חקרו
וחקורים. לו הייתה הטלביזיה מראה רק דברים
נשגבים, חיוביים, היא הייתה מאבדת מידה רבה מאמינותה בעיני הציבור. זו
שאלה מורכבת יותר משהיא נראית.

לחבר-הכנסת גרשוני: אנחנו מאד בעד גביית
האגרה בשטחים, אבל אין הדבר תלוי בנו. בקדנציה הקודמת התנגד לכך שר
הבטחון. ייתכן שלשר הבטחון תהיה עכשיו דעה אחרת. מכל מקום, כל דבר
שנוכל לעשות מצידנו כדי לקדם ענין זה, נעשה.

הי"ר י. קרגמן: אנחנו צריכים להזמין את שר הבטחון ולדבר
איתו.

ש. אלטוב: קודם כל לשעת השידור הנוספת בטלביזיה:
לא מדובר על שידור עד חצות, אלא עד 11.30
בלילה, בשעה שקודם היינו משדרים עד 10.30 בלילה, כך שהשד אינו נורא
כל כך. אנחנו בעצמנו כבר צימצמנו את השידורים עד ל-11.00 פעמיים בשבוע,
כדי לאפשר את משדרי השירות שהפסקנו אותם בזמן המלחמה ושיש דרישה גדולה
לחדש אותם. הבעיה היא הרבה יותר קטנה משהיא נראית. מבחינה תקציבית -
ויספיר על כך אחר כך מר מיטל - זו בכל זאת שעה שולית, למרות הערתו של
חבר-הכנסת אפרת ביחס לשעות נוספות בלילה. אשר לחסכון בדלק: נעשו בדיקות
שלנו, עם ועדה שבראשה עומד ד"ר ארנון, ביחס לחסכון בדלק, והגענו למסקנה
שהחסכון בדלק הוא דבר מבוטל מבחינת ההוצאה בטלביזיה. בדקנו את המרכיבים
השונים - יש לנו הרבה מספרים ונוכל להמציא לכם אותם - הן לגבי המשדרים
והן לגבי ההוצאה לשימוש במקלט בתוך הבית.

הבאנו בחשבון - ודבר זה נעשה בבדיקה עם
האוצר - באיזו מידה הציבור נזקק עדיין לשירות זה כאשר התחבורה בערים
היא עדיין מצומצמת ומוגבלת, כאשר יש קושי רב מאד לספק לבני אדם איזה
שהוא עיסוק אחר מחוץ לבית. ואם מדברים על מוראל, היה חשוב מאד שאותם
אנשים יביאו בחשבון שהטלביזיה הוא מכשיר סוציאליזציה וגם מכשיר בידור
הנותן פורקן לבני הבית. הסבירו זאת יפה מאד כאשר דיברו על שידורי השבת,
ואיבני יודע מדוע זה לא חל גם על שעות הערב. אם אנשים אינם יוצאים בגלל
קשיי תחבורה ומצב רוח, חשוב שחברי ועדת הכספים יבינו גם כן שבזה הם
נותנים שירות חשוב לציבור ולא רק איזה שהוא דבר שרשות השידור מעונינת
בו לעצמה. עבורנו זהו מאמץ, אבל אנחנו עושים מאמץ זה כי הוא חשוב,
לדעתנו, לאוכלוסייה. מענין שתגובות הקהל הן תגובות חיוביות. אפשר להתווכח
על התוכן, אבל אי אפשר להתעלם מן העובדה שבשעה של שסמון כזה, בשעה שיש
הרגשה שאין ללכת, בשעה שאנשים שאין להם מכוניות פרטיות אינם יכולים
לצאת ואנשים שיש להם מכוניות צריכים לחסוך בדלק - בשעה כזאת אנחנו נותנים
על ידי השעה הנוספת שירות חשוב.

כשאני צופה בטלביזיה אני אישית מקבל
דכאון עמוק, ולא פעם ופעמיים.

ע. פיינרמן:

ש. אלמוג:
אני חושב שזו הכללה לא כל כך מוצדקת.
במסגרת דיון בוועדת הכספים אני מדבר
על חשיבות השירות לאזרח. לגבי התוכן יש מקום לוויכוח, אבל אינני
חושב שלכל הדברים שנחננו משדרים יש בדיוק אותו אפקט ושלכל האנשים
היושבים פה יש בדיוק אותו הטעם בענייני טלביזיה.

ע. פיינרמן:
תמצא פה אחד שאין לו ביקורת על משדרי
הטלביזיה.

ש. אלמוג:
אילו היינו מגישים לכם את התוכניות
שלנו, היינו מקיימים כאן דיון ומגיעים
לניחוח הדברים, ייתכן שהיית משכנע אותי, אבל בצורה כוללת כל כך
קשה לעשות ביקורת. אם אתם רוצים להביא לשינוי בביקורת שלכם, אז
ביקורת כזאת לא תועיל לדעתי.

בדברי חבר-הכנסת פה היו דברים שאינני
מבין אותם: "שום דבר לא השתפר", "שירות גרוע". אם מישהו רוצה לצאת
מנקודת מבט אופוזיציונית, מותר לו לצאת מנקודת מבט כזאת ולומר שהכל
גרוע. אבל מי שמכיר את השירות הזה מוכרח להגיד שבדברים מסויימים שאמר
חבר-הכנסת פה יש אנכרוניזם.

ג. פת:
אמר את זה גם חבר-הכנסת אפרת מהמערך.

ש. אלמוג:
אני חושב שלומר עכשיו שהכל גרוע ולא שופד,
זה עוול למציאות, לעובדות ולאנשים
העושים את העבודה הזאת. מאז
העמקנו אותן ושיפרנו אותן.

ג. פת:
דיברתי על החדשות ברדיו.

היו"ר י. קגמן:
כל הזמן דיברו על כך שברדיו הכל בסדר
ושהטלביזיה גרועה. עכשיו אומרים פתאום

את ההיפך.

ש. אלמוג:
לפי דעתי אנחנו הולכים בחדשות ברדיו
בשיטה נכונה. אנחנו נוחנים חדשות כל
שעה וארבעה יומנים. אם יש משהו חדש משדרים אותו בחדשות של כל שעה,
אם אין - לא משדרים. חבר-הכנסת פת אמר שבשעה 11.00 בלילה החדשות
קצרות, כי המונית כבר מחכה והקריין ממהר. השידורים נמשכים כל הלילה,
אז מה פתאום 11.00 בלילה?

ג-בי. בי. סי, שפה מציינים לשבח, נהוג לתח
יומן אחרי יומן בלי כל שינוי. אנחנו נוחנים חדשות ג-11.00 בלילה
ועל מקצתן חוזרים ג-7.00 בבוקר. כי מצאנו שיש הבדל בציבור המאזינים.

א. מיטל:
רשות השידור נוחנת פטורים, והפטורים
ניחנים בצורה מכובדת, כאשר המוסד לביטוח
לאומי משלם לנו. כל השינויים בפטורים אינם משפיעים על האזרח, אלא
גורמים לכך שהוא מקבל את הפטור בצורה מכובדת.

ב.צ. חלפון:
מי קובע את הקריטריונים לפטור?

א. מיטל:
המוסדות המשלמים.

אשר לפטור לעובדי רשות השידור: הדבר נובע
מיחסי עבודה. אין זה דבר חדש. בזמן שרשות השידור לא היתה רשות שידור
אלא יחידה במשרד ראש הממשלה, לא שילמו עובדי רשות השידור עבור דברים
אלה. הדבר נשחדש במשך הזמן וסברנו שמן הראוי לעמוד בביקורת הציבור
ולהמשיך בעניין זה.

היו"ר י. קגמן:
ג. פת:

האם עובדי משרד הרישוי לא משלמים עבור
רשיון?

היו"ר י. קגמן:
נסה לשנות את העניין הזה בחברת החשמל, למשל.

א. מיטל:
אשר להגשת חומר: אינני בא לתפקידי הנוכחי
משירות ציבורי, ואני מכיר מערכות - בנוגע
למטוסי "ערבה" ואחרים - ואינני חושב שאנחנו יכולים להתבייש בצורה שנה
אנחנו מגישים חומר. אני חושב שאנחנו מכינים אותו בצורה לא פחות מנוקדת.

אם לחבר-הכנסת גדעון פת יש עשרת אלפים
חברים שלא שילמו אגרה...

ג. פת:
אל תאמר לדברים שלא אמרתי. האם אמרתי שיש
לי עשרת אלפים חברים שמתמטים? האם אני
מייצג פה משתמטים? ואל תסיף מוסר לחבר-הכנסת ארנס על מטוס "ערבה".

א. מיטל:
אני מצטער.

אני חושב שהגביה השתפרה, וועדת הכספים
ציינה לשבח פעמים רבות את השיפור שנעשה בגביה. דבר זה מאפשר לנו העלאה
יותר נמוכה מההתייקרות שחלה. אני מקווה שתוך שנתיים-שלוש נגיע לגביה של
95%, שזה האופטימום שאפשר להגיע אליו.

צ. גרשוני:
אני חושב שהיושב-ראש צריך להגיב על מה שהיה
בישיבה. לא יכול להיות שחברי הכנסת יקבלו
תשובות בצורה כזאת. היום זה הופנה למישהו אחר, מחר זה יכול להיות מופנה
אלי.

ע. פיינרמן:
אני מצטרף להערת חבר-הכנסת גרשוני.

א. מיטל:
אני מצטער על הערה זאת. טיפלתי בטכניון
בפרוייקטים של מחקר ואני מכיר את העניין.

היו"ר י. קרגמן:
אצלי מקובל שאם אדם אומר שהוא מצטער על
דברים שאמר, אני מקבל את ההתנצלות. זה
מספק אותי.

אני מניח שכאשר נקבל את התקציב של רשות
השידור בעוד שבועיים, נדון לא רק במספרים אלא בכל מיני דברים הקשורים
בתקציב, למרות שהם מענינה של ועדת החינוך והתרבות. נעיר הערות על
התוכניות, אולי נבקר ברשות השידור ונראה איך עובדים שם ואף נוכל לקבוע
המלצות.

התקציב לא הוגש בינואר, כרגיל, אלא במאוס,
ובינתיים אי אפשר לא להוציא אגרות. אני מבין שיש פה הבנה ביחס להתייקרות,
ולפי הערכתי צריכה התוספת להיות בגבולות 20%. באגרה יהיה מצויין
ברובריקה אחת 150 לירות עבור האגרה, וברובריקה שניה - 30 לירות חוב.

ד. קורן:
במקום 150 לירות, אני מציע 149 לירות
ו-90 אגורות.

היו"ר י. קרגמן:
אתה יודע איזה תסכוכת זה יהווה? בתקציב
אתה יכול להציע להוריד לירה, אבל לא באגרה.
אני מציע העלאה של 20%, ועבור רדיו במכוננית ובבית - למי שאין טלביזיה -
40 לירות.

ג. פת:
אני מבקש שיירשם לתשומת לב יושב-ראש רשות
השידור והמנהל הכללי שאנחנו מסליצים על
המשך השידורים ביום השבת בנוקר.

היו"ר י. קרגמן:
לרשות השידור יש הנהלה, יש שם גם נציגים
שלך, ואני הרשות שמעו את הערות חברי הוועדה.
דרך אגב לא נמליץ.

ג. פת:
אני מציע שהסיכום יהיה, שיושב-ראש הרשות
שמע את הקונסנסוס של חברי הוועדה, הרוצים
בהמשך השידורים בשבת.

דבר שני; חבר-הכנסת ארנס ביקש, בצדק, חומר
נוסף. אני מבקש שהחומר הנוסף יימסד לנו. אני מניח שהחומר קיים ואפשר
למסור אותו עוד היום אחר הצהריים. נחזור ונצביע מחר לאחר שנקבל את החומר,
אחרת אנחנו הולכים מדחי אל דחי בשאלת החימום של התמציתים. השיחה היא

המספרים יוגשו עם התקציב.

מ. ברעם:

חבר-הכנסת פח, לא אדחה שום הצבעות.
כאשר יוגש התקציב נבדוק את החומר.

היו"ר י. קרגמן:

יש פה בקשה להעלאה האגרה. אנחנו רוצים
לראות את המספרים.

ג. פח:

אצביע על כך.

היו"ר י. קרגמן:

חברי הכנסת מבקשים חומר נוסף.

ג. פח:

מדברים על התייקרות של 20%.

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו רוצים לראות את החומר.

ג. פח:

אינני יכול לטרפד את העניין שלא תהיה אגרה.

היו"ר י. קרגמן:

נצביע ביום ששי, ובינתיים יעבירו לנו
את החומר מרשות השידור. לא יקרה אסון

ג. פח:

אם נדחה ליום אחד.

אנחנו כבר עכשיו נמצאים במידוי עם הזמן.
ההודעה לאזרחים צריכה להגיע ב-1 באפריל.

א. מיטל:

כל יום איחור שווה בשבילנו בין חצי למליון לידות, היום ואם פג
מועד התשלום והאזרח צריך לשלם מס, הוא איננו משלם. והובה אזרחים
אינם משלמים. עלינו לשלוח מחר את ההודעות, כדי שיגיעו לאזרח ב-1
באפריל.

ואם ההוצעה חצעה ב-3 באפריל?

י. פלומיין:

לא יהיו לאזרח את 60 הימים הקבועים בחוק.

א. מיטל:

אני מבין את חברי הצעירים שהם חדשים
בוועדה ואינם מכירים את החומר. אנחנו

ש. ארליך:

דנו ברשות השידור לפחות שלוש עד חמש פעמים בשנה - דק בנובמבר היה
לנו דיון - ואנחנו מכירים את החומר. כבר אז דובר על העלאת האגרה
ודחינו אותה להיום. אני חושב שדחיית האגרה היום חפגע בעניין, ואין
לנו עניין בזה. כשנגיע לחקציב נוכל לדרוש את החומר, אבל לחבל בעניין זה
לא צריך.

שיביאו עד מחר בבוקר את הנתונים.

מ. ארנס:

אני מציע שנצביע היום ונבקש את רשות השידור
לספק את החומר.

א. שוסטק:

אני מסכים לזה. החומר יסופק לוועדה כדי
שלחברי הוועדה יהיה קל יותר לדון בחקציב.
לא נדון בחקציב לפני שיוגש החומר.

היו"ר י. קרגמן:

אני מודיע שמר מיטל מצטער על הדברים

שאמר ובזה העניין מחוסל.

ה צ ב ע ה

הוחלט: לאשר את האגרות הבאות לשנת הכספים 1974:
אגרה משולבת לרדיו וטלביזיה - 150 לירות;
אגרה לרדיו - 40 לירות.

לתקופת ינואר-מארס ייגבו אגרות לפי החעדיף הקייים.

הישיבה ננעלה בשעה 11.10